

Lelki ráhangolódás 4. - Fogadd el a tökéletlenséget!

Ha meg is hallod a zajok között a csendet, ha meg is találsz a szürke hétköznapokban a tisztaságot, azért ne tagadd meg a sötétebb árnyalatokat sem! Fogadd el tökéletlenségeidet, azokkal együtt vagy kerek egész, azokat ismerve és szeretve fogod tudni teljesnek érezni zarándoklatodat! Az élet a finomításról szól, nem a tökéletességről!

A vízfordó

Kínában egy vízfordozónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel. Két teljes évig ez így ment, minden nap a vízfordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba.

Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak félannyit tudott teljesíteni. A két év keserűség után egyik nap megszólította a vízfordozót a pataknál:

- Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé.

A vízfordozó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy virágok az ösvényen csak a te oldaladon teremnek, s nem a másik cserép oldalán? Ez azért van így, mert én mindig tudtam a hibádról, és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

Ismerem-e saját tökéletlenségeimet?

- *Őszintén tudok-e beszélni, legalább önmagam előtt ezekről a hibáimról, el tudom-e fogadni azokat?*
- *Hogyan próbálom 'sebemet' 'ékszeremmé' tenni, hogyan próbálom a tökéletlenségemet valami jóra fordítani?*
- *Meglátom-e másban is a 'sebeket', az azokban rejlő jót és lehetőségeket?*

